

Bítovčický
čtvrtletník
VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD BÍTOVČICE
XVIII. ROČNÍK / ČÍSLO 2 / LISTOPAD 2024

Podzim na Vodárně 2024 - (foto: -m-)

Dobrý den, Vážení spoluobčané,

musím začít písničkou Už je to uděláno, už je to hotovo...a k tomu třikrát hurá!!!

Oprava krajské komunikace je hotova. Stavba bude však ještě pokračovat. Dokončit se musí krajnice, zábradlí, obložit opěrné zdi, odstranit provizorní most. Nás hlavně bude zajímat vybagrování řeky a „zkulturnění“ nánesu. Všichni jsme si opravdu tento rok „užili“. Hlavně Ti, kteří bydlí u krajské silnice. Moc a moc všem děkuji za trpělivost, i když děkovat by měl zhotovitel a investor. V září jsme si ještě užili trochu vody a zbytečně se tedy o Bítovčicích psalo v novinách a mluvilo v médiích. Třeba článek v Jihlavském deníku: EVAKUACE V BÍTOVČICÍCH. Nejdramatičtější situace z pohledu vodního živlu nastala v sobotu kvůli provizorní lávce v Bítovčicích. Stavbaři tu dělají nový most a ten provizorní nemusel nápor vody vydržet. Tím pádem by se celá řada domácností ocitla odříznutá od okolního světa a se svými auty by se nedostali lidé ven. A tak v sobotu ráno měl každý, kdo chtěl, možnost přeparkovat a nechat auto na druhé straně vsi. Trošku článek mimo mísu, ale papír hodně snese. No prostě i tohle jsme ustáli, i když vůbec nemuseli, kdyby.... Děkuji našim hasičům, celé jednotce a všem, kteří jakkoliv pomohli.

Hasičům děkuji ještě jednou, protože vyrazili pomoci do povodněmi zasažených oblastí, konkrétně do Jeseníku. Děkuji i Vám, kteří jste donesli potřebné věci do materiální sbírky, která se uspořádala a hasiči pak dovezli do postižené oblasti. Lidé na severu Moravy zažili apokalypsu. Někteří přišli úplně o všechno. Doufám, že Bítovčice tohle nikdy nezažijí.

Co se letos obci povedlo, kolik peněz jsme utratili, kolik dostali, Vás budu informovat v posledním zpravodaji v prosinci.

Co se ještě bude dít do konce roku? 11. listopadu lampionový průvod s ohňostrojem, svařákem, čajem, koláčky, perníčky a překvapením. 16.listopadu sousedské posezení v kulturním domě. Setkání není jen pro seniory, jak se říká, ale pro všechny, kteří se chtějí prostě sejít, pokecat, zatančit, zazpívat a podívat se na naše nejmenší. Děti si připravily krásné vystoupení. Tak určitě přijďte pobejt.

1. prosince se sejdeme u rozsvícení vánoční výzdoby, vypustíme balóčky s přáním Ježíškovi, zazpíváme koledy.

Přeji Vám všem krásný podzim, dobrou náladu. Radujte se ze všech maličkostí. Budme k sobě ohleduplní a ať se nám v těch naší Bítovčicích dobře žije. Těším se na všechna společná setkání s Vámi.

Eva Bendová

Příští rok by se mělo uskutečnit setkání rodáků obce. Zváni budou všichni, kdo v příštím roce slaví padesátiny a všichni starší, kteří mají kořeny v Bítovčicích. Nechceme na nikoho zapomenout, proto prosím za každou informaci a kontakt na Vaše příbuzné, kamarády, spolužáky. Děkuji.

FOTOGALERIE - POMOC PŘI ZÁPLAVÁCH

Nechtěl bych tu vystavit fotografie, zaslané členy SDH jen tak. Chci se připojit k poděkování, jak již zmínila paní starostka ve svém úvodníku, za organizaci a cílenou pomoc. A také chci poděkovat vám všem, kteří jste do „sbírky“ košťat a lopat přispěli. Věřte, že pomáhat není úplně samozřejmé.

Situace na severu naší země nebyla, není a nebude jednoduchá. Měl jsem možnost vidět následky ničivých povodní v Opavě a okolí, obří haldu zničeného nábytku a ostatního vybavení domácností na nákladovém prostoru vlakového nádraží, podobné hromady před bytovými i rodinnými domy. Park, připomínající zaplavený lužní les, fasády domů, na nichž zanechala voda viditelnou značku ve výši 2 m...

Lidé z postižených oblastí potřebují naději a odvahu do dalších nelehkých dnů, které je bezesporu čekají. A také vědomí, že na vás někdo myslí, že existují lidé, kteří jsou schopni se v malé obci kdesi na Vysočině domluvit a přijet pomoci.

A ještě jedna věc, kterou si dovoluji napsat. Letos jsem byl na podzim týden v Dublinu v Irsku. Při návštěvě Dublin Castle (Dublinského hradu) se mě chlapík, co nám prodával lístky, ptal, odkud jsme. Tato otázka nebývá položena ze zvědavosti, ale je pokládána všem návštěvníkům památek kvůli statistice. Upřímně byl překvapen a projevil svoji účast nad neštěstím, které prožíváme. Chtěl vědět, jak moc je naše republika zasažena. Po mém vysvětlení nám popřál: „I'll keep your fingers crossed for you. Don't give up and take care!“ (Budu vám držet palce. Nevzdávejte se a opatrujte se!).

-m-

Členové SDH při pomoci v povodněmi zasažené oblasti.

FOTOGALERIE - POMOC PŘI ZÁPLAVÁCH

Sbírka „košťat a lopat“ v basičárně.

Situace v zasažené oblasti 2024

Školní rok 2024-2025 jsme zahájili ve vymalované třídě s novým nábytkem a krásným kobercem. Do kuchyně pak byly namontovány nové skříňky na ukládání nádobí.

Tak jako každý rok je školka plně obsazena do počtu 20 dětí a bohužel jsme museli některé děti odmítnout z kapacitních důvodů. Vzdělávání probíhá podle TVP--třídního vzdělávacího plánu, kde usilujeme o celkový rozvoj znalostí a vědomostí a snažíme se dodržování našich tradic.

V měsíci září jsme podnikli cestu do DIVADLA NA KOPEČKU v Jihlavě. Brněnské divadlo VĚŽ tam zahrálo muzikálové představení „TELEVIZE VĚŽ“,

plně známých a i pro nás neznámých písniček. Dětem se představení moc líbilo a to i proto, že si mohli všichni společně zatančit.

Říjnová příroda nás lákala ven. Tak jsme chodili do okolních lesů a na louky,

MATEŘSKÁ ŠKOLA BÍTOVČICE

pozorovali změny v přírodě, sbírali podzimní plody a také houby. Z hub jsme připravili řízečky na kterých jsme si moc pochutnali.

Měsíc jsme zakončili cestou do Jihlavy na program v MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ JIHLAVA. Děti hádaly pohádky podle nápovědy a pak si jednu, tak trochu popletenou také zahrály. Bylo to super výlet a už plánujeme zase další akce.

Hezký zbytek podzimu přeje školka Bítočice!

POHLEDY ODJINUD

Irsko, země svatého Patrika...

Náš plán pro tentokrát zněl: Navštívit Dublin, katedrálu sv. Patrika, Dublinský hrad, proslulý pivovar Guinness, palírny Irské whiskey, muzeum rock'n'rollu, Irské hospody a Belfast, který vešel ve známost náboženskými nepokoji mezi protestanty a katolíky v 70. letech minulého století, ale také zdejší suchý dok, kde byl postaven legendární Titanik.

Letenky a ubytování jsme měli zařízené s půlročním předstihem. Je to cenově výhodnější, navíc v čase rozhodování, kde bydlet a za kolik, máte k dispozici vícero míst a je z čeho vybírat. V poslední době se vyplatí místo mobilní aplikace zajišťující ubytování – Booking využít aplikaci Airbnb. Minimálně si provést cenové porovnání.

Po přistání v Dublinu jsme se vydali z letiště do centra autobusem, který nás odvezl do na O'Connell street, hlavní třídy, pojmenované po zakladateli Irska Danieli O'Conellovi.

První, co vás trkne do očí jsou dvojjazyčné nápisy na cedulích psané v Gaelštině a v Angličtině. Gaelština je jazykem Keltů, původních obyvatel Irska, je úředním jazykem, podporovaným státem a je vyučována na státních školách.

Po příjezdu do centra Dublinu jsme se vydali hledat ubytování. Čekal na nás byt v činžovním cihlovém domě, postaveném, mým odhadem, někdy ve 30. letech minulého

ho století. Prostorný, lehce modernizovaný s kuchyňkou a koupelnou. Nic přemrštěného, odpovídající ceně.

V Dublinu jsme si po drobných peripetiích pořídili městský pas, zahrnující vstupné asi na 26 místních pamětihodností, obsahující také jízdenku na speciální turistický autobus, který vás k nim pohodlně dopraví.

Navštívili jsme Christ church - nejstarší kostel, postavený v 11. století za vlády vikingského krále Sitrica Silkenbearda.

Nejstarší písemnou památkou, uchovávanou v knihovně Trinity College (dublinké univerzitě) a přístupnou veřejnosti je Book of Kells - bohatě ilustrovaný evangeliář, napsaný keltskými mnichy před rokem 800. Na již zmíněné Dublinké univerzitě studovali Jonathan Swift, Bram Stoker, Wolf Tone, J. M. Synge či Samuel Beckett.

Dále jsme navštívili katedrálu svatého Patrika, postavenou ve 12. století na místě původního kostelíka z 5. století. Krátká odbočka ke Svatému Patrikovi. Svatý Patrik pocházel z římské Británie. V 16. letech byl unesen otrokáři do Irska, po 6. letech věznění se Patrikovi podařilo uprchnout zpět. Do Irska se vrátil, aby zde v 5. století misionářsky působil.

Večer jsme vyrazili navštívit Temple Bar - ikonickou dublinkou hospodu, nacházející se v těsném sousedství muzea rock'n'rollu. Už když se k ní blížíte, z dálky slyšíte, že se tu hraje a zpívá. Komplex několika budov červené barvy, dokonale ozvučených, s malým, trvale vestavěným pódium pro muzikanty. Budovy jsou vzájemně propojeny atriem, v nichž se pohybují stovky lidí, kteří zpívají, popíjejí pivo Guinness, nebo něco ostřejšího. Zpívají a hrají se zde nejen Irské tradice, ale i rockové pecky.

Podobných hospod, jako je Temple Bar, najdete Dublinu více, ale žádná není tak velká a vyhlášená a to také tím, že je zde k mání 400 druhů whiskey.

Dublinu se přezdívá jako hlavnímu městu destilace whiskey (ty nejznámější jsou Jameson Irish Whiskey, Teeling Whiskey).

Palírna Jameson Irish Whiskey, založena již v roce 1780 má dnes v Dublinu pouze show room a expozici, která využívá video mapping a projekci. Kolem kulatého stolu můžete zasednout ke koštu tří druhů různě starých whiskey, aby vám průvodce ukázal, jak získává whiskey na kvalitě a s léty se mění a zjemňuje její chuť. Nejdražší, co si zde můžete pořídit je 18-ti letá lahev whiskey za „pouhopouhých“ 245 Euro, oceněná zlatou medailí - mezinárodním oceněním International Spirits Challenge 2024.

Palírna Teeling Whiskey patří mezi nové palírny. Otevřena byla 17. března na den sv. Patrika v roce 2015. Palírnu vedou bratři Jack a Stephen Teelingovi, jejich otec Jihn založil v roce 1987 palírnu Cooley. Palírna stojí v historickém centru Dublinu, ve čtvrti The Li-

bertes, kde se veškerá výroba a provoz lihovaru odehrává. Tradicí se odkazuje na rodinu Teelingů, která začala whiskey pálit už v roce 1782 - podobně i logo v jehož centru je Fénix - bájný pták, jenž vstává znovu z popela z popela povstala i tato palírna. Prohlídka začíná u obřích kádí z oregonských borovic s kvasem. Z kádí se kvas po ležení přečerpává do nerezových tanků a po zahřívání se znovu přečerpává a ve třech kolonách se po sobě třikrát pálí. Prohlídka pokračuje do rodinného depozitu - skladu, kde jsou pod zámkem ty nejcenější tekuté exponáty.

Stejně jako u Jamesona tak i tady leží vypálená whiskey na sudech kde získává na kvalitě a také dřevo sudů dává whiskey nezaměnitelnou chuť.. Během ležení na sudech dále dochází k zmenšování objemu díky odpařování a tmavnutí.

V obou palírnách jsme ochutnali nejen různě staré vzorky whiskey, abychom měli srovnání, ale také míchané drinky, které nás doslova uhranuly svou svěžestí a příjemnou chutí. U nás se whiskey k míchání drinků příliš neužívá.

Také nás překvapila velmi příjemně zvládnutá prezentace (video mapping), průvodce s perfektní angličtinou, atmosféra a důraz na prostředí. A ještě jedna věc - nikde jsem v Dublinu neviděl Irskou whiskey Tulamor Dew - jedná se o takzavou blended whiskey, která je smíchána ze tří singled whiskey. Není to zajímavé?

A to nás ještě čekal zlatý hřeb - pivovar Guinness. Historie pivovaru sahá do roku 1759 kdy si Arthur Guinness pronajal v Dublinu malý pivovar a začal zde vařit pivo pod svým jménem. Tolik historie. Současnost v roce 2024 vypadá takto: Guinness je 6. největší pivovar na světě, zaměstnává 12.500 lidí. Svě pivo vyrábí v 50. státech světa a prodává je ve 150. Každý den se vypije 10 milionů sklenic tohoto piva.

Pro prezentaci piva Guinness a stejnojmenného pivovaru je vyčleněna 7. patrová budova s dvěma prosklenými restauracemi v areálu pivovaru v posledním, 7. patře. Než se dostanete nahoru je k vidění v jednotlivých patrech nádherný videomapping, zobrazující celý proces výroby piva. Zhruba v polovině mezi 3. a 4. patrem se vás ujme průvodkyně která vás vezme na košt provázený historickým exkurzem. A to nejhezčí vás teprve čeká v posledním patře. Dostanete dvakrát dotáčenou pintu Guinnessu (dbá se na to, aby pivo mělo jen málo pěny) a můžete z ochozu restaurace pozorovat Dublin. I když je zataženo a venku chladno, zdá se vám, že je krásný a vydařený den... a o to tak nějak jde, že?:-)

Dalo by se psát o Irsku ještě mnoho a mnoho zajímavých věcí. O kriketu, o rugby, které hrají ženy i muži, o tom, kde v Dublinu cvičí bojovník MMA Conor McGregor, o muzeu rock'n'rollu Zde nahrávali slavní U2, Sinead O'Connor, Thin Lizzy, o dublinském Rock Café se vzácnými artefakty od SLASHe, AC/DC... o Belfastu, který jsem zmínil. To vše snad někdy přistě...

Tak tedy: Na zdraví! - Slainte (foneticky „slánč!“)! Přijďte se přesvědčit, jak chutná Irsko. S jeho více jak tisíciletou historií plnou zvratů a také skutečná Irská whiskey...

-m-

Zpravodaj pro občany obce Bítovčice vydává obecní úřad Bítovčice č. 124, okres Jihlava, 588 22 Luka nad Jihlavou, IČO: 00839582, www.bitovcice.cz, e-mail: obec.bitovcice@volny.cz. Na základě zákona č. 46/2000 sb. zapsán do evidence periodického tisku u MK ČR pod číslem E 17272. / Vychází čtyřikrát do roka. Náklad 180 ks. / Neprodejný výtisk. / 2. číslo XVIII. ročníku vyšlo v listopadu 2024 / Další uzávěrka 20. 4. 2025 / Příspěvky přijímá Obecní úřad Bítovčice, nebo redakční rada. / Příspěvky nejsou upravovány.